

Драган Матић: Но пасаран

Правда, [Колумна](#) | 29. јун 2011.

Шамар који је представницима репрезентативним синдикатима дат у форми радне верзије закона о штрајку само је наставак значајног губљења права радника и синдиката у Србији, а томе су кумовали „репрезентативни“ синдикати када су потписали капитулацију кроз анексе општег колективног уговора. Радна верзија закона о штрајку концепцијски је лоша, не доноси побољшања постојећег закона, и најбоље га је повући.

У тренутку када је јавности Србије и нерепрезентативним синдикатима била доступна радна верзија закона о штрајку, а која је усаглашена између „репрезентативних“ социјалних партнера УГС „Независност“, Савеза самосталних синдиката Србије и Уније послодаваца Србије, и када су синдикати и јавност критички реаговали, тада смо чули од Бранислава Чанка да представници Министарства рада износе неистине када кажу да је ствар договорена, да је усаглашаван члан по члан и да је читава процедура трајала месецима.

„Репрезентативни“ синдикати у име радништва Србије, водећи двоструку, полтронску и лицемерну политику са представницима власти и послодаваца, запомажу и хуле оно што су њихови представници у радним групама својеручно потписали у име синдиката које су заступали.

Шта је то ново у понашању социјалних партнера, нарочито из редова синдиката, који су се опет у име радништва одрекли права из општег колективног уговора, а која су много значајнија од било које тачке закона о штрајку који, иначе, неће проћи.

Кад би се ова радна верзија звала „Закон против штрајка“, ја бих разумео његову садржину. Чињеница је да се у радној верзији реч „запослени“ употребљава 36, а послодавац 45 пута. Па, ко ће овде да штрајкује, радници или послодавци? Уколико синдикати у Србији изгубе право на штрајк, велика је вероватноћа да ће изгубити и сва остала права. Ово што се нуди, и што су подржали репрезентативни синдикати је срамотно, али је одговорност на њима, јер они одлучују о судбини закона о штрајку.

Било би најцелисходније да актуелни режим изнађе решења и створи амбијент, који не провоцира раднике Србије на штрајкове и побуне, а да потписници социјалног споразума – пакта то заиста схвате као пакт, а не као „патку“ коју измештају из руке у руку потписника социјалног пакта.

Чланови Индустијског синдиката Србије и ја ћемо засигурно бранити право на штрајк на улицама, трговима и фабрикама изражавањем грађанске непослушности, блокадама и штрајковима, поучени од оних који су све ове методе користили у борби за власт и успут запалили Скупштину.